

faa en produktiv Virksomhed, hvor der nu er en uproduktiv og skadelig Virksomhed. Men med Hensyn til Middelgrundsfortet synes det at være saaledes, at skal det sløjfes, skal det sløjfes bort, og saa gaa ikke alene de Penge tabte, som det har kostet at anlægge det, men der vil ogsaa gaa mange Penge med til at faa det sløjfet. Jeg var én Gang i sin Tid tillige med andre Medlemmer af Rigsdagen indbudt til at tage det i Øjesyn. Jeg fulgte naturligvis Indbydelsen og saa, hvorledes det var indrettet, og jeg saa da, hvad man for øvrigt ogsaa kan læse sig til, at der udenom selve Fæstningsvolden er i ca. 100 Alens Afstand lagt en Bølgebryder, som dels forhindrer Søen i at underminere Volden, dels hindrer Skibe i at nærme sig Fortet paa en bestemt Afstand. Mellem Volden og denne Bølgebryder er der det smukkeste Vand, man kan tænke sig, og hvis man vilde tænke sig at lave en ideal Badeanstalt, er der intet mere henrivende og hensigtsmæssigt Sted end Middelgrundsfortet. Jeg vil derfor henstille, naar man nu river Fæstningen ned, at man saa ikke river Middelgrundsfortet ned, før man har tænkt over, om der ikke der skulde kunne laves en Badeanstalt, hvortil der jo trænges i høj Grad ikke alene i København, men ogsaa andre Steder i Landet. Vi blive mere og mere fattige paa Badeanstalter, jo mere Havnevæsenet lægger Beslag paa Vandarealerne omkring København. Jeg synes godt, man kan beholde Middelgrundsfortet som Badeanstalt. Der er de dejligste Vandbassiner, man kan tænke sig, Bassiner, som der ikke er Mage til nogetsteds i Verden. Kasematterne ere udmærket kølige Opholdssteder om Sommeren, og de kunde blive udmærkede Restaurationslokaler. De bleve brugte paa den Maade, da jeg var derude; vi spiste en udmærket Frokost i Kasematterne. Jeg vil anbefale, at man overvejer, om ikke Middelgrundsfortet kunde anvendes paa denne Maade.

Jeg vil derefter rette nogle Henvendelser dels til den ærede Finansminister, dels til den ærede Indenrigsminister om Skattespørgsmaal, som sortere under begge disse Ministre. Der har jo været rettet Forespørgsel til Kommunalbestyrelserne rundt omkring i Landet om, hvorledes de bestaaende Skattelove virkede, og hvorvidt man kunde ønske Forandringer deri. Der er jo kommet Svar fra, jeg tror næsten alle Kommunalbestyrelser, i alt Fald en stor Mængde, og det glæder mig, at disse Svar ere gaaede i den Retning, jeg kunde

ønske, nemlig i Retning af, at Spørgsmaalet om den stigeude Skala, som jo blev besvaret ved eller kort forud for Skattelovens endelige Vedtagelse, hvad der var en af Grundene til, at vi Socialdemokrater maatte stemme imod dem, skulde tages op igen, hvad man mener kan ske derved, at det Beløb, som kan være Genstand for fri Bedømmelse fra Skatteautoriteternes Side, gøres større, end det er fastsat i de nugældende Skattelove. Men naturligvis er der mange andre Ting, som kunde trænge til at rettes. Jeg tillader mig derfor at rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, under hvem disse kommunale Skattelove antagelig sortere, om vi ikke snart kunne vente Forslag til Revision af Skattelovene. — De københavnske Skatteforhold skal jeg ikke komme nærmere ind paa, de ere jo berørte af en tidligere Taler, som har peget paa, at København for Tiden er et Skattely for Folk med mange Penge i Lommen. Jeg kunde godt ønske, at dette Forhold kunde blive hævet. Det er det eneste, jeg skal sige med Hensyn til de københavnske Skatteforhold. Selvfølgelig vil den Revision af Skattelovene, jeg ønsker, ogsaa omfatte dem.

Men dernæst er der et særligt Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at berøre, og det er navnlig af den Grund, jeg har tilladt mig at drage Skattespørgsmaalet frem. Det er, om ikke de højtærede Ministre, under hvem dette kommer til at sortere, naar vi skulle til en Revision af Skattelovene, ville foreslaa gennemført en Værdistigningsskat her i Landet. Jeg tillod mig allerede som Medlem af Skattekommissionen at drage dette Spørgsmaal frem og foreslaa en saadan Skat. Teoretisk var der nok enkelte af Skattekommissionens Medlemmer, der sluttede sig dertil, men i Praksis var der ingen, der vilde slutte sig dertil, saa at Spørgsmaalet faldt ganske bort. Imidlertid er der jo, som jeg ogsaa omtalte den Gang, ved samfundsmæssige Foranstaltninger sket Værdiforøgelser i stor Udstrækning i vort Land, uden at man har været i Stand til fra Samfundets Side at faa fat paa den Værdistigning, som nu gaar i privates Lommer, medens det er Samfundet, som har skabt den. I København har man forsøgt, om man ikke ad privat Vej skulde kunne komme dertil, men det viser sig at være umuligt, der er saa mange Hindringer, der stille sig i Vejen, og efter min Mening kan det kun gennemføres ved Lovbestemmelser. Vi have jo nu modtaget en omfattende Be-